

Því aðeins að varasjóður nemi að minnsta kosti 10% af sparisjóðsinnstæðufénu samanlögðu. Þegar svo er komið hag varasjóðs, getur stjórnarráðið samþykkt, eftir tillögum sparisjóðsstjórnarinnar, að verja megi fé úr sjóðnum til nytsamlegra fyrir-
tækja í almenningsþarfir í héraðinu. 133
27. júlí

17. gr.

Varasjóður sparisjóðsins skal vera í tryggum og auðveldum verðbréfum eða inneign í ríkistryggðum banka. Þó er eigi skylt að koma meiru af varasjóði svo fyrir, en nemi 5% af samanlögðu innstæðufé sjóðsins, eins og það var í árslok næst á undan. Nú ber svo við, að stjórn sparisjóðsins neyðist til að grípa til fjár þessa, vegna ófyrirsjáanlegra útborgana, og er henni þá skylt, svo fljótt sem verða má, að koma því í samt lag aftur.

18. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið.

Reikningsfærsla og endurskoðun skal vera í samræmi við gildandi lög um sparisjóði og opinbera reglugerð, er þar að lýtur.

19. gr.

Leggist sjóðurinn niður, skal sýslunefnd Suður-Þingeyjarsýslu ráðstafa eignum hans til almenningsheilla á félagssvæði Kaupfélags Þingeyinga, að fengnum tillögum fulltrúaráðs K. Þ. og síðustu stjórnar sjóðsins.

Framanritaðar samþykktir staðfestast hér með.

Viðskiptamálaráðuneytið, 27. júlí 1945.

Pétur Magnússon.

Torfi Jóhannsson.

REGLUGERÐ

134

27. júlí

um skyldu skipa og flugfara til að koma á tiltekna hafnir eða flugstöðvar til þess að fá fyrstu og síðustu afgreiðslu hér á landi.

1. gr.

Öll skip, sem hingað koma frá útlöndum, að undanteknum þeim, sem um ræðir í 2. gr., skulu taka fyrstu höfn og fá fyrstu afgreiðslu í einhverri neðan-
greindra hafna:

Reykjavík,
Patreksfjörður,
Ísafjörður,
Siglufjörður,
Akureyri,

Seyðisfjörður,
Neskaupstaður,
Fáskrúðsfjörður,
Vestmannaeyjar,
Hafnarfjörður,

nema þau leiti annarra hafna í neyð, enda sannist í sjóprófi, að um neyðarhöfn hafi verið að ræða.

134

2. gr.

27. júlí

Fiskveiðaskip og fiskflutningaskip íslenskr og þau erlend, sem eru í leigu íslenskra ríkisborgara, mega taka fyrstu höfn og fá fyrstu afgreiðslu í einhverri neðangreindra hafna, auk þeirra hafna, sem getur í 1. gr.:

Akranes,	Ólafsfjörður,
Borgarnes,	Dalvík,
Ólafsvík,	Húsavík,
Stykkishólmur,	Raufarhöfn,
Þingeyri,	Þórshöfn,
Flateyri,	Eskifjörður,
Bolungarvík,	Djúpivogur,
Hólmavík,	Hornafjörður,
Sauðárkrókur,	Keflavík.

Ef skipin hafa með sér farþega eða tollskyldan farm, ber þeim þó að taka fyrstu höfn og fá fyrstu afgreiðslu á einhverri þeirra hafna, sem getur í 1. gr.

3. gr.

Öll skip, sem fara héðan til útlanda, skulu láta síðast úr og fá síðustu afgreiðslu á einhverri neðangreindra hafna:

Reykjavík,	Ólafsfjörður,
Akranes,	Akureyri,
Borgarnes,	Húsavík,
Stykkishólmur,	Raufarhöfn,
Patreksfjörður,	Seyðisfjörður,
Þingeyri,	Neskaupstaður,
Flateyri,	Eskifjörður,
Ísafjörður,	Fáskrúðsfjörður,
Hólmavík,	Vestmannaeyjar,
Blönduós,	Keflavík,
Sauðárkrókur,	Hafnarfjörður.
Siglufjörður,	

Auk þessa mega fiskveiðaskip og fiskflutningaskip íslenskr og þau erlend, sem eru í leigu íslenskra ríkisborgara, láta síðast úr og fá síðustu afgreiðslu á þeim höfnum, sem taldar eru í 2. gr., auk þeirra, sem taldar eru í þessari grein.

4. gr.

Öll flugför, sem koma hingað frá útlöndum, skulu lenda fyrst og fá fyrstu afgreiðslu á flugvælinum í Reykjavík eða flugvælinum við Keflavík, nema þau þurfi að nauðlenda annars staðar, enda sannist í lögreglurétti, að um nauðlending hafi verið að ræða. Öll flugför, sem fara héðan til útlanda, skulu leggja síðast upp og fá síðustu afgreiðslu á öðrum hvorum ofangreindra flugvalla.

5. gr.

Til sönnunar því, að skip og flugför hafi í komu sinni til landsins fengið tilskilda fyrstu afgreiðslu á höfnum þeim eða flugstöðvum, sem um getur í 1.—4. gr., skulu tollyfirvöldin á þeim stað, sem afgreiðslan er veitt, gefa skipstjórum eða flugfarstjórum, skirteini um hana, sem sýna skal tollyfirvöldum þegar krafist er.

Þegar skip eða flugför leggja af stað héðan til útlanda, skulu tollyfirvöld fá þeim skirteini um síðustu afgreiðslu (tollvegabréf), og er óheimilt að leggja af stað án slíks vegabréfs.

6. gr. 134
 Ráðuneytið veitir undanþágur frá ákvæðum 1.—5. greinar, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi. 27. júlí

7. gr.
 Brot gegn fyrirmælum 1.—5. greinar varða skipstjóra eða flugfarstjóra sektum, allt að 10000.00 kr.

Ef skip tekur fyrstu höfn eða flugfar fyrstu landing á öðrum stöðum en þeim, sem heimilt er samkvæmt 1.—4. gr., eru samgöngur við það óheimilar, og skal töllyfirvald vísa því tafarlaust til einhvers þess staðar, sem það má fá fyrstu afgreiðslu á, nema það sé í nauðum statt.

8. gr.
 Reglugerð þessi er sett samkvæmt 7. gr. laga nr. 63 31. des. 1937, um tollheimtu og tolleftirlit, sbr. lög nr. 12 5. maí 1941, um breyting á þeim lögum. Með reglugerð þessari er numin úr gildi reglugerð nr. 167 9. október 1940, um skyldu skipa og flugfara til að koma á tiltekna hafnir eða hafnarstaði til þess að fá fyrstu og síðustu afgreiðslu hér á landi, og undanþágur, sem frá henni hafa verið gefnar.

9. gr.
 Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 27. júlí 1945.

Pétur Magnússon.

Magnús Gíslason.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir „Styrktar- og menningarsjóð starfsmanna H.f. Egill Vilhjálmsen“, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 24. júlí 1945. 135
24. júlí

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Styrktar- og menningarsjóð starfsmanna H.f. Egill Vilhjálmsen.

1. gr.
 Sjóðurinn heitir Styrktar- og menningarsjóður starfsmanna H.f. Egill Vilhjálmsen.

2. gr.
 Sjóðurinn er stofnaður með 10000 króna framlagi frá H.f. Egill Vilhjálmsen.

3. gr.
 Sjóðurinn er eign starfsmanna H.f. Egill Vilhjálmsen og með sérstöku reikningshaldi. Reikningsár sjóðsins er almanaksárið.

4. gr.
 Sjóðfélagar geta allir fastráðnir starfsmenn H.f. Egill Vilhjálmsen orðið, ef þeir óska þess.